

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 29 สิงหาคม พ.ศ.2560

บทเรียนทุจริตข้าวจีทูจี

ถึงกับฮือฮาทั้งประเทศ! ภายหลังจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ออกหมายจับ “น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร” อดีตนายกรัฐมนตรี หลัง “หนีเข้ากลีบเมฆ” ไม่มาฟังคำพิพากษาในคดี ที่ตกเป็น “จำเลย” ฐานปล่อยปลະละเลยจนทำให้โครงการรับจำนำข้าวสร้างความเสียหายให้กับประเทศ โดย อ้างมีอาการป่วยจาก “น้ำในหูไม่เท่ากัน” และศาลฎีกาฯ ยังได้ตัดสินจำคุกนายภูมิ สาระผล อดีต รมช. พาณิชย์ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ อดีต รมว.พาณิชย์ และพวกรวมทั้งหมด 28 ราย ทั้งที่เป็นนักการเมือง ข้าราชการ และภาคเอกชน รวมถึงให้ภาคเอกชนบางรายชดใช้ค่าเสียหายจากการทุจริตครั้งนี้ให้กับ กระทรวงการคลังเป็นเงินกว่า 16,912 ล้านบาท กรณีร่วมกันกระทำความผิดในข้อหาทุจริตขายข้าวแบบรัฐ ต่อรัฐ (จีทูจี) ให้บริษัทที่ “อุปโลกน์” ขึ้นมาเป็นรัฐวิสาหกิจของจีน แต่กลับไม่ได้เป็นหน่วยงานที่รัฐบาลกลาง ของจีนมอบอำนาจให้ทำสัญญาซื้อข้าวจากรัฐบาลไทย อีกทั้งในการซื้อข้าวจากไทย บริษัทจีนรายดังกล่าวไม่ ต้องแข่งขันด้านราคา ส่วนข้าวที่อ้างว่าขายให้กับจีนนั้น ไม่ได้มีการส่งออกจริง แต่กลับนำมาให้เอกชนของ ไทยเวียนขายในประเทศ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศอย่างร้ายแรง ส่งผลให้บุคคลทั้ง 28 ราย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหลายมาตรา, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานรัฐ พ.ศ.2542 และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ถือเป็นคดีประวัติศาสตร์ ที่สามารถเอาผิดผู้สมรู้ร่วมคิดกับการทุจริตขายข้าวจีทูจี จนนำมาซึ่งการ “จำคุก” บุคคลที่เกี่ยวข้องมากมาย โดยใช้เวลาดังแต่เริ่มต้นกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตามการร้องเรียนของพรรคประชาธิปัตย์ จนกระทั่งศาลฎีกาฯ ตัดสินถึง 5 ปี แต่นี่เป็นเพียงการทุจริตขายข้าวจีทูจีล็อตแรก เพียง 4 สัญญา ปริมาณข้าว 6.2 ล้านตัน เท่านั้น! ยังมีการ ขายข้าวจีทูจีให้กับจีนอีก 8 สัญญา ปริมาณ 14 ล้านตัน และการขายมันสำปะหลังจีทูจี 7 สัญญา ปริมาณ 4.79 ล้านตัน ที่ ป.ป.ช.ตรวจสอบพบว่า เป็นการขายแบบ “จีทูจีเยาะ” และรอข้อมูลความผิด บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งกระบวนการภายในปีนี้

เมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดแล้ว คาดว่า น่าจะมีความผิดฐานเดียวกับทั้ง 28 ราย คือ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ พ.ศ.2542 และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และเมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดแล้ว จะเสนอความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกชี้มูลกรณีเป็นข้าราชการ จะพิจารณาลงโทษทางวินัย ซึ่ง อาจมีโทษทางวินัยสูงสุด “ไล่ออก” โดยไม่ได้รับบำเหน็จ บำนาญตลอดชีวิต และจะเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง เพื่อพิจารณาเรียกค่าเสียหาย รวมถึงส่งเรื่องให้ อัยการสูงสุดยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลฎีกาด้วย

แน่นอนว่า คนที่เกี่ยวข้องล้วนเป็นกลุ่มบุคคล และนิติบุคคลเกี่ยวกับการขายข้าวจีทูจีล็อตแรก ที่ศาลฎีกาฯ ได้ตัดสินไปแล้ว และอาจมีบุคคลรายใหม่เพิ่มเข้ามาอีก โดยเฉพาะข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ ที่คราวนี้อาจมีระดับอดีตปลัดกระทรวงพาณิชย์ อดีตอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ข้าราชการกรมการค้าภายในโดนร่างแหด้วย

เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้ เป็นคณะกรรมการตรวจสอบความเป็นรัฐวิสาหกิจของจีน แต่กลับไม่พบความผิดปกติใดๆ และสื่อเค้าว่าอาจมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ฐานเป็นเจ้าพนักงานละเว้น หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ส่งผลให้ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ทุกราย ที่มีชื่ออยู่ในคณะทำงาน คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการทุกชุดที่เกี่ยวข้องกับการรับจำนำข้าว การระบายข้าวสารในสต็อกรัฐบาล และการขายแบบจีทูจีในรัฐบาลที่แล้ว ออกอาการร้อนๆ หนาวๆ เพราะไม่รู้ว่าจะวันใดจะถูก ป.ป.ช.ชี้มูลความผิด หรือจะพลอยติดร่างแหความผิดไปด้วยหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ที่จริงแล้ว คนที่มีความผิดและต้องถูกรับโทษ กลับเป็นเพียงคนที่ได้รับ “คำสั่ง” ให้ปฏิบัติภารกิจ “โก่งชาติ” เพื่อหาเงินเข้า พรรคการเมือง และเข้ากระเป๋าคนที่มีอำนาจอยู่เบื้องหลัง ซึ่งคนเหล่านี้กฎหมายมักสาวไม่ถึง เพราะไม่มีเอกสารหลักฐานใดๆ เป็นพยานหลักฐานมัดตัวว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตด้วยเลย เนื่องจากคนเหล่านี้มักสั่งการด้วยวาจา ดังนั้น จึงมัก “ลอยนวล” และ “เสวยสุข” อย่างที่ไม่สมควรจะเป็น แต่คนที่รับผิดชอบไปเต็มๆ เห็นจะเป็นคนที่มีตำแหน่งชัดเจน และต้องใช้ตำแหน่งของตนเองหาผลประโยชน์ อย่างกรณีของนายภูมิ และนายบุญทรง ที่เป็นผู้ลงนามในสัญญาซื้อขายข้าวจีทูจี จึงมีหลักฐานมัดตัวจนดินไม่หลุด รวมถึงข้าราชการ ที่เป็นผู้สมรู้ร่วมคิด เพราะเห็นแก่ตำแหน่งที่ใหญ่โตขึ้น และ “เศษเงิน” ที่นักการเมืองโยนให้เท่านั้น

สมควรแล้วหรือที่ “ข้าราชการ” ซึ่ง “เป็นผู้ทำงานแทนพระราชาเพื่อไพร่ฟ้าประชาชน” เป็น “ผู้มีเกียรติ” และ “ศักดิ์ศรี” จะก้มหัวศิโรราบ รับใช้นักการเมือง ที่แสวงหาผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ไม่มองถึงประโยชน์ของประชาชนแม้แต่น้อย

สมควรแล้วหรือ ที่ “ข้าราชการ” จะยอมให้คนชั่วเหล่านี้ “ทำลาย” อนาคต ชีวิต เกียรติ และศักดิ์ศรีของตนเอง!! กรณีนี้น่าจะเป็นบทเรียนที่ดีที่สุดที่ข้าราชการและใครก็ตามที่ทุจริต และกำลังจะเข้าสู่วงจรอุบาทว์นี้ ให้เลิกทำ ไม่เช่นนั้น อาจมีจุดจบไม่ต่างกัน

สิริวรรณ พงษ์ไพโรจน์

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
ฉบับวันอังคารที่ 29 สิงหาคม พ.ศ.2560

รักษาเกษตร : ความรู้ความเข้าใจเรื่อง ช่วงเวลาการปลูกพืชฤดูแล้ง

คำถาม ผมยังไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับช่วงเวลาการปลูกพืชฤดูแล้ง ขอทราบเรื่องนี้ด้วยครับ

นที แสงครุฑ อ.เมือง จ.ยโสธร

คำตอบ การปลูกพืชฤดูแล้ง หมายถึง พืชที่ปลูกหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวนาปีแล้ว โดยยึดช่วงเวลาทำการเพาะปลูกตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน จนถึงปลายเดือนเมษายนของปีถัดไป พืชใดที่ทำการเพาะปลูกก่อนหรือหลังช่วงเวลาดังกล่าว ไม่ถือว่าเป็นพืชฤดูแล้งตามแนวทางของนักวิชาการยกเว้น จังหวัดที่อยู่ในภาคใต้ฝั่งตะวันออก ได้แก่ นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งนับเวลาการปลูกพืชฤดูแล้งตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม จนถึงกลางเดือนมิถุนายนของปีเดียวกัน

การปลูกข้าวนาปรัง หมายถึง ข้าวที่เกษตรกรทำการเพาะปลูกอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน จนถึงปลายเดือนเมษายนของปีถัดไป ยกเว้นจังหวัดที่อยู่ในภาคใต้ฝั่งตะวันออก ข้าวนาปรัง จะหมายถึงข้าวที่ทำการเพาะปลูกตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ถึงวันที่ 20 มิถุนายนของปีเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงช่วงเวลาการเก็บเกี่ยว

การปลูกข้าวนาปรัง ครั้งที่ 1 เป็นข้าวที่เกษตรกรทำการเพาะปลูกอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560 ยกเว้นจังหวัดที่อยู่ในภาคใต้ฝั่งตะวันออก

การปลูกข้าวนาปรัง ครั้งที่ 2 เป็นข้าวที่เกษตรกรทำการเพาะปลูกอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2560 เป็นต้นไป ไม่รวมจังหวัดที่อยู่ในภาคใต้ฝั่งตะวันออก

การปลูกพืชไร่ฤดูแล้ง เป็นการปลูกพืชไร่ทั่วไป เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วเขียว งา เกษตรกรสามารถทำการเพาะปลูกพืชต่างๆ เหล่านี้ ในช่วงเวลาตามการปลูกพืชฤดูแล้ง คือระหว่าง 1 พฤศจิกายน ถึง 30 เมษายนของปีถัดไปพืชไร่ที่ไม่นับรวมเป็นพืชฤดูแล้ง คือ อ้อย มันสำปะหลัง และ สับปะรด **การปลูกพืชผักฤดูแล้ง** เป็นการปลูกพืชผักโดยทั่วไปที่เกษตรกรทำการเพาะปลูกในช่วงเวลาตามค่านิยามพืชฤดูแล้ง

การปลูกพืชในพื้นที่ในเขตชลประทาน เป็นการปลูกพืชในพื้นที่เพาะปลูกพืชที่อยู่ในเขตโครงการชลประทานของกรมชลประทาน และทำการเพาะปลูกโดยใช้น้ำจากระบบชลประทาน **การปลูกพืชในพื้นที่นอกเขตชลประทาน** เป็นการปลูกพืชในพื้นที่เพาะปลูกพืชที่อยู่นอกเขตโครงการชลประทานของกรมชลประทาน และทำการเพาะปลูกโดยใช้น้ำจากการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า แหล่งน้ำบาดาล และแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออื่นๆ

สรุป คือ ระยะเวลาอ้างอิงในการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเวลาการปลูกพืชฤดูแล้งจะนับตั้งแต่ระยะเวลาที่เกษตรกรเริ่มเพาะปลูกตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน ถึง 30 เมษายนของปีถัดไปของทุกภาค ทั้งนี้ ยกเว้นภาคใต้ฝั่งตะวันออก 6 จังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จะมีระยะเวลาเริ่มเก็บข้อมูลช่วงเวลาการปลูกพืชฤดูแล้ง ตั้งแต่ 7 มีนาคม ถึง 20 มิถุนายนของปีเดียวกัน

นาย รัตวิ